
СНѢГЪ.

Безшумно снѣгъ се стели по мъртвитѣ листа:
Снѣжинкитѣ цѣлуватъ смирено мъртавецитѣ,
И кичатъ ги съ одѣжди нови и сребърни вѣнци.
Безшумно снѣгъ се стели по мъртвитѣ цвѣтя —
Погаснаха и днитѣ. . .

И слитатъ тихичко снѣжинки по смръзнали сърдца:
На сънь тѣ леко се усмихватъ на видена мечта,
И блѣденъ трепетъ пламва подъ ледени одѣжди. . .
Безшумно снѣгъ се сипе по нашитѣ сърдца —
Пристѣпва плачуща нощта. . .